

GENT, HISTÒRIA I CANVIS PER A UNS JOCS OLÍMPICS

Seül, la ciutat

Tot el procés de transformació de Seül per l'organització dels Jocs Olímpics passa per l'esforç col·lectiu de la gent, per una realitat urbana i per uns canvis en la fesomia de la ciutat. Un bon mirall per a Barcelona.

Eudald Cabestany

A mitjans del mes d'abril d'enguany, va deixar-se enllestit l'últim retoc de la Piscina Olímpica de Seül. És un complex aquàtic amb tres plantes, una d'elles soterrània, i està dotat amb les instal·lacions més modernes d'amplificació i llum. El seu sostre és de vidre per a aprofitar tant com sigui possible la claror natural. Les dimensions són de 50 x 25 x 3 metres i té una capacitat per deu mil persones aproximadament.

Amb aquesta obra, començada el mes de juny de 1986, a més de dos anys vista dels Jocs Olímpics, la ciutat de Seül acabava la darrera de les instal·lacions que al llarg d'aquest mes seran la seu de l'atenció esportiva mundial.

Dins de 4 anys, la història es repetirà a Barcelona. És, doncs, un bon moment per prendre'n exemple.

Les vint-i-tres proves oficials dels Jocs Olímpics es disputaran dins del marc de 34 seus, que van del Gimnàs de Changchung a l'Estadi Olímpic de les Carreteres Riberenques de Seül, totes elles situades pels voltants de la capital coreana i construïdes especialment per a l'ocasió —o reconstruïdes en algun cas.

La celebració d'un Jocs Olímpics, a part de tot el complex esportiu i de comunicacions que comporta, és un esdeveniment que, com que prestigia la ciutat que l'organitza, requereix d'un esforç de base insubstituïble que comença essencialment pels mateixos individus. El SLOOC, Comitè Organitzador dels Jocs Olímpics de Seül, ha tingut ben en compte aquesta premissa i ha disposat per a la preparació de la ciutat de cara a l'Olimpiada del treball de 73.000 persones. D'aquestes, n'hi ha 26.000 que pertanyen al Servei de Voluntaris, que té com a antecedent l'organització dels Jocs Asiàtics de 1986. En aquests últims van participar 17.000 voluntaris, 9.000 dels quals han estat presents en l'Olimpiada. El Comitè Organitzador de Seül'88 ha constatat la importància del Servei de cara

al bon funcionament del compromís olímpic.

La resta del cabdal humà per la preparació de Seül'88 s'ha repartit de la següent manera: 1.400 persones pertanyents al SLOOC; 15.000 persones de les entitats governamentals; 9.500 persones dedicades a les empreses de serveis; i 19.000 persones per a les cerimònies d'obertura i clausura.

La participació ciutadana en l'organització dels Jocs va iniciar-se a Helsinki el 1952, i la fórmula ha perdurat fins ara, ja que els resultats —els més espectaculars dels quals van ser els de Los Angeles'84— molt sovint sorprenden per la seva eficàcia.

La ciutat de Seül es caracteritza per la compaginació de les dues cultures imperants en la majoria de països asiàtics pertanyents al règim capitalista: l'oriental i l'occidental. Aquests dos aspectes culturals tenen els seus referents més representatius en els palaus de la dinastia Choson en el primer cas, i el carrer d'Itaewon en el segon.

La dinastia Choson pertany ja al passat de la història coreana, tot i que van regnar al país al llarg de cinc segles. El llegat més important que va deixar a aquest país asiàtic són els castells reals de Seül. L'estil d'aquestes edificacions es caracteritza per una arquitectura sobria, murs alts, portes imponents i jardins magnífics. El més important és el de Kyongbokkung, construït l'any 1394, i consta de diversos edificis: Kunchonghon, la sala d'audiències, que és l'edifici de fusta més gran de Corea i Kyonghoeru, un elegant pavelló de banquets que s'eleva al mig d'un magnífic llac. Un altre palau reial és el de Chongdokkung, que data de 1405. Darrere del palau hi ha el Jardí Secret (Piwon) en una superfície de 4 quilòmetres quadrats de bosc. Aquest jardí és un vast museu d'arquitectura coreana, art de jardineria i tradició històrica. Altres palaus importants són el de Changgyongkung i Toksukung. Toksukung compta amb l'edifici Sokchojon que és utilitzat com a museu d'art modern en l'actualitat i també com a lloc d'encontre entre joves, ja que es troba al cor de la ciutat.

tret d'algunes disciplines en les quals els cubans són gent important —Javier Sotomayor, per exemple, que és l'actual *recordman* del món en salt d'alçada amb 2,43 m— les medalles tindran la seua autèntica vàlua.

Juan Antonio Samaranch, fins a l'últim moment, va predicar la idea de portes obertes. Fins al darrer instant hi havia la possibilitat que els esportistes cubans s'hi inscriviren a títol individual com ja va passar a Moscou. L'última gestió amb el president del Comitè Olímpic Nacional de Cuba, Manuel González Guerra, va resultar debades, perquè la decisió definitiva no estava a les seues mans sinó a les de Fidel Castro. Malgrat la lamentable absència dels esportistes cubans i etiòps, els jocs han recuperat el seu ambient festiu. □

Tots aquests i d'altres palaus són de fàcil accés al públic.

Itaewon, per la seva banda, és un camí no gaire ample d'un quilòmetre i mig de llarg. Comença a la cruïlla d'Itaewon i acaba a Hannam-dong. Hi ha moltes cafeteries, bars, discoteques i tota mena de botigues. De matí és el centre turístic i de compres per excel·lència i de nit és l'eix de l'oci, la diversió i la gatzara. Hi ha més de 1.000 negocis i a l'any és visitat per més d'un milió i mig de persones, un 75 per cent de les quals són estrangers. Aproximadament s'estima que de 300 a 500 milions de dòlars circulen anualment per Itaewon.

Palaus reials i Itaewon, Orient i Occident, història i present en el Seül '88.

Però al setembre de 1988, el que compta a la capital coreana són les instal·lacions construïdes per albergar els Jocs Olímpics. Les instal·lacions olímpiques han costat més de set anys d'edificació i només esperen que s'encengui la torxa de l'Estadi Olímpic —una torxa de 22 metres d'alçada, 75 centímetres de gruix i 5,5 metres de gruix en el plat—. Les instal·lacions que es faran servir en els Jocs són els 34 estadis, 72 llocs d'entrenament, vila atlètica i de premsa, apartaments per a la família olímpica, centre de premsa, centre de transmissió internacional, centre olímpic i 6 instal·lacions relacionades amb el Camp Juvenil. A aquests indrets, cal afegir-hi els complementaris, com ara els complexos sanitaris, llocs d'escalfament, posició de notícies, habitacions de transmissió, sales per als VIP, detalls de seguretat, etc.

El Parc Equestre de Kwachon és una de les instal·lacions de més importància, té un centre de competició amb capacitat per a 40.000 persones i 20 centres de pràctiques.

La Vila Atlètica posseeix 12.300 habitacions en total. Hi ha 20 classes de recreacions i serveis d'hotel de primera categoria. El menjador funcionarà durant les 24 hores del dia i té capacitat per a 4.200 persones, administrant plats de més de 6.000 calories diàries. La Vila de Premsa pot albergar 6.000 persones. També compta amb les més modernes instal·lacions auxiliars, amb sales de recepcions, centre de periodistes, etc. El cost diari d'una persona és de 55 dòlars americans.

La Vila de les Famílies Olímpiques consta de 12.960 habitacions, que seran usades per persones relacionades amb l'Olimpíada i alguns turistes estrangers.

L'IBC (Centre de Transmissions Internacionals) és el lloc per a les 10.000

Seül, carrer d'Itaewon.

persones que transmetran a tot el món els Jocs, i va ser inaugurat el 9 de juny d'enguany.

El Parc Olímpic, d'1.650.000 metres quadrats, es troba a l'est de Seül. Reuneix els estadis de tennis, gimnàstica, esgrima, halterofília i ciclisme. Hi ha també el Parc Escultòric, les Instal·lacions de Cultura Esportiva dels Joves, el Centre Olímpic de la Joventut, i el Monument Simbòlic en Commemoració. La idea base del parc és reunir en un mateix complex l'esport, l'art i la cultura.

El transport durant la celebració dels Jocs anirà a càrrec del Ministeri de Transport i la Municipalitat de la Ciutat. Mobilitzaran 240.000 turistes estrangers i a 2,7 milions de persones que

aniran als estadis. El transport dels 35.000 familiars olímpics serà competència exclusiva del SLOOC. El servei d'autobusos consta de 289 línies i els vehicles a emprar són 2.542, que es distribueixen de la següent manera: 776 autobusos, 309 microbusos, 1.326 utilitaris, 69 camions i 62 cotxes d'ús especial. Això a part, a Seül hi ha 65.000 taxistes.

Per a l'allotjament, Seül compta amb 87 hotels i 303 hostals. L'Hotel Shil-la és la caserna general de l'Olimpíada, i és on Joan Antoni Samaranch viurà durant la seva estada a aquella ciutat. Cal afegir-hi les 500 cases particulars ofertes pels coreans als turistes, amb la intenció que coneguin el sistema de vida i els costums autòctons.

MÉS DE 90 ESPORTISTES CATALANS SELECCIONATS PEL COE

Bons auguris per als esportistes catalans

Aquest 1988, Seül no veurà una delegació olímpica catalana convencional. Els esportistes catalans han viatjat a Corea sota bandera espanyola fent cas al lema: l'important és participar.

Faustí Serrallonga

Els analistes no preveuen que els esportistes espanyols repeteixin a Seül els èxits que s'havien assolit en altres convocatòries olímpiques. Les raons no cal buscar-les en la baixa qualitat dels atletes, tot i que, en alguns casos, sí que n'és la causa. La presència conjunta, que des de fa dotze anys no es donava, de les delegacions soviètica

i nord-americana, farà que el llistó se situï més alt que en les anteriors ocasions. L'orgull nacional o el que en quedi, es disposarà en les mans d'alguns esportistes, pocs, el nivell dels quals supera la mitjana. Així, potser els tennistes pujaran al podi de les medalles. També la vela és un dels recursos últims.

No obstant això, sembla que no cal amoïnar-se massa. Antonio Díaz Miguel, seleccionador de bàsquet, diu a